

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ CREȘTINĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL:

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
În străinătate . . . . . 300 Lei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad, B-dul Regele Ferdinand No. 65

Inscris la Trib. Arad secția III.

No. 6/1939

Girant responsabil: N. ONCU

CAPITULAREA FIEI OMIENEȘTI

„Tremurând și plin de frică, el a zis: „Doamne, ce vei să faci?” „Scoală-te” i-a zis Domnul, „întră în cetate, și îți se va spune ce trebuie să faci.”
Fapt. 9:6.

a fost acceptată întocmai. Mai târziu au venit oamenii, l-au condamnat, l-au numit nebun, el însă nu vedea nimic, decât o strădanie a sa să îndeplinească voia lui Dumnezeu.

Așa omul poate lucra cu Dumnezeu și Dumnezeu poate lucra cu omul. Lucrarea sfântă adeseori nu e pricepută pe deplin de noi, totuși să o facem, convinsi că

tinip ce în om mai sunt porciri firești.

Cu această acceptare omul face progres spre desăvârșire. „Voia lui Dumnezeu este sfîntirea noastră.” Pas cu pas, faptă cu faptă, în îndeplinirea voiei lui Dumnezeu sunt contribuiți pentru desăvârșirea noastră personală. „Alergă spre țintă...” Și alergarea nu constă în aștepta decât în îndeplinirea voiei Domnului.

Dar prin capitularea firi omenești câștigăm încrederea lui Dumnezeu. Observați că imediat ce Saul s'a dat înfrânt, i se spune: „Scoală-te și du-te în cetate și îți se va spune ce trebuie să faci.” Adică acum se schimbă complet lucrurile. Pentru a ajunge la creștini, Pavel a trebuit să primească anumite recomandări spre a fi condus la aceștia, iar acum Dumnezeu îl trimite. Acum Dumnezeu are toată încrederea să-l trimită pe prigonitorul la credincioșii Săi.

Aici e unul din locurile cari ilustrează foarte bine felul, cum în cele din urmă firea omenească depune armele și se supune voinei și planului lui Dumnezeu. Toată cerbicia, toată încrederea în sine, toată iscusința omenească a fost înfrântă și în pulberea pământului, cu spaima, tremurul și frica lucrării lui Dumnezeu, Saul strigă: „Doamne ce vei să faci?” Pentru cât nu ar fi spus el aceste cuvinte înainte de a pleca pe drumul morții? Nimeni, cine a stat de vorbă cu el când a plecat spre Damasc, nu ar fi crezut ca el să poată roști astfel de cuvinte. Și iată-l că e umilit, gata să facă orice, i s'ar cere.

Isus apare în calea lui Saul

Firea omenească mândră, semeată capitulează și se supune. Fericit omul a cărui fire a fost nevoită de lucrarea lui Dumnezeu să capituleze. Un astfel de om acceptă în totul, fără rezerve și fără condiții voia lui Dumnezeu. Adică ce-i cere Dumnezeu, el fără șovăire, discuție sau amânare aduce la îndeplinire. Pentru El nu e niciun lucru cu neputință, nimic nu e spre rău, nimic nu e o pierdere. Un astfel de om e un adevărat creștin. Un astfel de creștin face minuni în viața lui. Acest lucru se observă așa de bine în viața lui Pavel. Voia Domnului

ășa e voia Lui. Și multe din lucrurile lui Dumnezeu cu noi nu vor fi înțelese până în dimineața de apoi, când zorile veșniciei revărsă mărgăritarul fetei în inimile noastre. Astfel cu toate că nu pricepem adesea ce are vrea Domnul cu noi, totuși să aducem la îndeplinire voia Sa.

Numai cu o astfel de acceptare Dumnezeu poate face prin oameni mari lucrări pe pământ. Istoria învederează acest adevăr. Întotdeauna Dumnezeu a lucrat, dar numai prin oamenii cari au acceptat întocmai voia Sa. El nu poate face o lucrare spirituală în

mită pe prigonitorul la credincioșii Săi. El știa că de acum Pavel nu va mai face niciun rău. Răul a fost înfrânt. Puterea Satanei a fost biruită.

Dumnezeu are încrederea să lase în mâinile și în sarcina credincioșilor Săi, marea și scumpa lucrare a mântuirii păcătoșilor. Pentru a-i mântui pe păcătoși a dat pe singurul Său Fiu, și cu toate acestea lasă vestirea jertfei depe cruce, a Evangheliei în mâinile credincioșilor Săi. Ce încredere Doamne! Lucrarea cea mai

(Continuare în pag. 6-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul IX. No. 14 Sâmbătă 5 Aprilie 1941
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.

În străindătate 300 lei.

În Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Bul. Reg. Ferdinand 65

Casier: N. CNCU Arad, Str. Blănduziei 4

DELA REDACȚIE

Atragem din nou atenția tuior abonabilor noștri că adresa nouă a redacției noastre este pe B-dul Regele Ferdinand I Nr. 65. Iar pentru o orientare a fraților cari ajung pe la Arad, le spunem că e vis-a-vis de gara Arad-Podgoria. Se poate intra pe intrarea din Bulvard și pe cea din str. N. Grigorescu Nr. 2.

* * *

Ne bucurăm că numărul antialcoolic al revistei noastre a fost bine primit și a produs multă influență în inimile fraților.

* * *

Suntem plini de bucurie să spunem că am putut constata atât în rândurile tineretului și ne-am convins de aceasta și despre frații bătrâni, că Farul e iubit și scump în ochii lor.

* * *

Un frate după ce își arată într-o scrisoare dragostea sa pentru Farul Creștin, încheie astfel: „El este prietenul cel mai punctual, ce ne vizitează în fiecare săptămână. El ne mustră, ne mângâie, ne încurajează, el este sincer și nu caută să ne arate cu degetul, Dumnezeu să-i ocrotească razele lui binecuvântate și să-i întregască lumina prin puterea Sa.”

Credem că noi cei dela redacție ne putem bucura de o astfel de apreciere. Farul e iubit. Între Far și celitorii lui s'a făcut o legătură strânsă. Fiecare abonat abia așteaptă ca factorul poștal să-i aducă Farul. Suntem siguri că, în viitor cu ajutorul Domnului Farul va fi și mai frumos și mai bogat și mai mai atractiv. Rugă-vă pentru el.

ORFELINATELE

În întregă Biblie putem observa pe Dumnezeu îngrijindu-Se de săraci, văduve și de orfani. Dumnezeu are mare interes, ca în Impărăția Sa să se facă dreptate celor necăjiți. Prin prooroci muștră, pe cei puternici pentru că cei săraci erau nedreptățiți. Când era vorba despre post, Dumnezeu spunea poporului: „Imparte pâinea cu cel flămând, și adu în casa ta pe cei nenorociți fără adăpost; dacă vezi pe un om gol acopere-l și nu întoarce spatule semenului tău. Atunci lumina ta va răsări ca zorile, și vindecarea ta va încolți repede; reprimă-nirea ta îți va merge înainte și slava Domnului te va însoți.” (Isaia 58, 7-11).

Domnul Isus deasemenea S'a interesat, când a umblat pe pământ de cei săraci, și ne luată în seama, i-a vindecat, i-a săturat, a avut milă de ei. Apoi a iubit mult copii și a zis ucenicilor Lui: „Lăsați copii să vină la Mine și nu-i oprăți.” Apostolul Pavel când își la rămas bun dela bătrâni din Efes, fi îndeamnă astfel: „Trebuie să ajutați pe cei slabi, și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care însuși a zis: „Este mai fericit să dai, decât să primești.” (Fapt, 20:35).

În yemurile noastre Duhul lui Dumnezeu, tot așa lucrează în inimile celor ce L-au primit. Domnul și astăzi înflăcărează pe poporul Său, și poporul se influențează pentru lucruri mari. Să luăm însă bine seama că influențele de orice fel sunt trecătoare și rămân efectele lor, fie bune, fie mai puțin bune. Cuvântul Domnului spune: „Dacă ai făcut o jurământ lui Dumnezeu, nu zăbovi să o împlinești, căci lui Dumnezeu nu-i place cei fără minte; deaceia împlinește jurământa, pe care ai făcut-o.” (Ecl. 5, 4.) În zilele noastre ni se pare ca influențele sunt mari în poporul răscumpărat al Domnului pentru îngrijirea orfanilor. Deaceia e bine că orice influență fie de ori ce fel, fie pentru clădirea caselor de rugăciune, fie pentru ordinare de lucrători, fie pentru a trimite misionari, fie pentru a clădi orfelinate, să fie folosită și să nu uităm ca pentru împlinirea lor trebuie multă rugăciune. Să le aducem înaintea Domnului — să cerem lumină, că se fim cu precauțiune, și să avem oameni destoinici, că ce începem se ducem la bun sfârșit.

Dacă avem nevoie de casă de rugăciune e bine să ne măsurăm puterile, ce popor avem zidit sufletește, și materialicește, și ce lumină are din cuvântul Domnului. Poporul adus la El și zidit nu obosește în facere de bine, căci ce face din credință, face pentru comori cerești. Așa este cu ordinarea lucrătorilor. Deși avem nevoie de mulți și buni, însă să știm că ei trebuie ajutați ca să trăiască din

Evangelie, altcum aceștia oricum de nă ar fi, nu vom putea face lucrul evanghelist. Așa se împlință cu trebură misionarilor. Ei trebuie să ducă slă lor până la sfârșit împreună cu poporul care i-a trimis. Se poate să ajungem fel cu orfelinatele, căci, acum suntem era lor. Să fim cu băgare de seamă că putem face multe orfelinate prin influența ce o avem. Într-o provincie de pământ cum este Ardealul, sau Banatul, sau părți ale țării se pot face multe. Trebuie însă e că am început și nu vom tea duce până la sfârșit, căci pe astfel de instituții în viitor vor fi mari și multe lucruri făcute. Un orfanat se întreține cu multă jertfă și băgare de seamă. Trebuie personal pentru orfani ca și pentru puțini. Și acest personal se găsește foarte greu.

Cetim despre orfelinate mari cu 500 orfani, nu cetim de multe și mici, căci multe și mici, nu vor avea viitor.

de IOAN ȘUVEI

La înălțimea chemării noastre în Hristos

Pentru fiecare membru al Bisericii

1. Participarea regulată și la timp la toate serviciile doine ale bisericii. Psalm 122:1-9.
2. Citirea zilnică a Bibliei. Nece 8:18.
3. Rugăciunea zilnică. Psalm 76:3.
4. Învățarea într-un serviciu al bisericii. Matei 9:35-38; 1 Timotei 6:12-21.
5. Fiecare membru un evanghelist. Matei 4:19; Daniel 12:3.
6. Fiecare membru un misionar. Matei 28:18-20.
7. Fiecare membru un regal dător de zecuiată. 1 Corinteni 13:1; Maleahi 3:10.
8. Fiecare membru un abonat la Farul Creștin. Isaia 52:7-8.
9. Fiecare să citească cât mai multe cărți pentru inspirație și educație personală. Maleahi 3:16-18.
10. Fiecare să trăiască o viață neprișnită având drept lozincă pentru fiecare problemă, slăre sau timp de viață, întrebarea: „Ce ar face Isus în locul meu?” Filipeni 2:1-5.
11. Reînnoirea — din zi în zi — a vieții în Hristos. 11 Cor. 4:16.
12. Luarea în fiecare zi a crucii Lui ca 9:23.

de PETRE TRUȘ

„Oricine mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl.” I. Ioan 2:23.

Un viteaz înfrânt

Predică

„Şi el s'a zis: „Voi face ca şi mai înainte, şi mă voi scutura.” Nu ştia că Domnul Se depărtase de el.” Jud. 16:20.

Nu mă îndoiesc că Samson a fost un om foarte popular. El avea calităţi cari apelau şi atrăgeau poporul veacului în care a trăit. Influenţa lui a avut mari măturări şi în alte generaţii. Eu mă mărturisesc că, dacă aş fi scris epistola 11 din epistola către Ierem, nu l-aş fi trecut acolo.

Să privim puţin la Samson **ca un om atrăgător**. El a fost **dotat cu o dispoziţie plăcută**. Mi-l achipuesc pe acest am puternic cu un zâmbet pe buze, un răs lîn, cu ochii frumoşi, cu o faţă frumoasă, dispus întotdeauna. Pentru el clipele vesele erau legate unele de altele. Avea el în fiinţa lui multe de admirat. O inimă veselă, o dispoziţie bună **adaugă** fericire la traiul nostru, spune un proverb. Un astfel de om câştigă pe partea lui popor. Un om optimist în cele mai multe cazuri câştigă.

El a fost **un om plin de curaj**. Îi gândiţi-vă că a avut un curaj izic. El încearcă şi face anele isprăvi cari sunt admirate de o lume. Probabil copii din timpul lui l-au onorat. Pe vremea lui admiraţia a mers până acolo, că nu era departe să ajungă în închinăminte. Poporul în acea vreme era slab, împrejmuat de duşmani şi în multe împrejurări Samson a intrat **şi salvat** situaţia cu un curaj pe mai pomenit. A fost neînfricat în faţa oamenilor şi neînfricat în faţa oricărei alte forte. Vă aduceţi aminte de leul pe care l-a sfâşiat pe când mergea pe drum, şi despre care a pus el mai târziu ghiţoarea: Din cel ce mănăcă, a ieşit mănăcare, şi din cel tare a ieşit dulceată.

Samson **a fost bine format cu trupul**. Noi adesea neglijăm şi ignorăm acest fapt. De multe ori trupul nostru nu are nicio valoare în faţa noastră. Ba, au mers amii până acolo că, au spus că în corp e cuibul tuturor păcatelor, astfel el trebuie pedepsit în toate privinţele. Pe când adevărul e că **trupurile noastre sunt temple ale Duhului Sfânt**.

A fost puterea miraculoasă a lui un dar natural? Nu, ea a fost un dar dela Dumnezeu. Dacă şi tu ai un dar, eşti dotat, ai o deo-

sebită binecuvântare, multumeşte-i lui Dumnezeu, e dar dela El. Nu e întâmplarea, nu e norocul, ci e darul Domnului.

Dumnezeu i-a dat această putere, pentru că **el avea o juruinţă de consacrare**. Înainte ca Samson să se fi născut, părinţii l-au făgăduit Domnului. El însă când a ajuns om matur, în stare de a hotărâ de viaţa lui şi-a asumat şi această consacrare. Prin această juruinţă Duhul Domnului **s'a coborât** peste el cu putere. Astăzi puterea spirituală este dăruită **tot** pe această cale. Dacă noi **ne predăm** în mâinile lui Dumnezeu, **El ne va umple** cu putere şi ne va întrebuinta pentru gloria Sa. Asta nu înseamnă că toţi vom avea aceleaşi daruri. Pavel scrie: „Fiecărui **i-a dat** după voia Sa.” Samson a avut darul puterii fizice, pentru că aceasta a fost mai necesară în vremea vieţii lui. Şi pentru tine Domnul are un dar, pregătit, cu care tu să fi înzestrat.

Să ne îndreptăm acum gândul spre **înfrângerea** lui Samson.

Din text, din povestea vieţii lui, se pare că **el a fost plictisit**. El ca judecător al poporului a avut parte de o viaţă monotonă şi iată-l acum că vrea să frângă cătuşele acestei vieţi. I s'a urât cu ea. Nu trebuie să vă mire acest fapt. Mulţi din credincioşii noştri se plictisesc cu viaţa de creştin. Şi mi s'a întâmplat nu odată, când tineri chiar au venit şi cu mare sinceritate, au mărturisit acest lucru. S'ar retrage în afară de lume, să treacă de hotarele ei.

Apoi, **el a fost prea încrezător în sine**. Aceasta se poate vedea foarte bine din faptul că, tot timpul liber, nu-l petrecea cu poporul său, ci cu duşmanii săi. El mergea spre Gaza. Era un om atât de puternic, a avut atâtea biruinţi, că el nu mai avea frică să stea chiar între cei mai mari duşmani. Nu s'a înfricat şi nu a vrut să se gândească şi la ispite. **Pentru plăceri era gata să facă orice**.

Iată un rău, care ne poate pândi şi pe noi. Un rău ce se observă chiar azi, în poporul credincios. **Ei simt** nevoia de a sta nu cu cei ca ei, ci cu duşmanii lor. Domnul ne-a învăţat să ne rugăm: „**Şi nu ne duce în ispită**.” Samson însă a aruncat rugăciunea. El a îmbră-

ţişat ispita. El s'a răs şi s'a jurat cu ea. Samson a rupt cu juruinţa consacrării. De sigur pierderea părului nu a fost nimic. El a fost doar o legătură a juruinţei. Odată călcată juruinţa în picioare, puterea i-a fost retrasă.

Şi priviţi acum rezultatele călcării juruinţei.

L-a costat pe Samson **pierderea puterii lui**. Când i-a strigat Dalila „Filistenii asupra ta, Samson”, viteazul se scoală cu curajul din alte timpuri şi-şi spune: „Voi face ca mai înainte.” A încercat el, dar zadarnic, **Domnul S'a depărtat dela el**. Şi cu puterea sa, Samson a fost un neputincios.

Dumnezeu nu ne poate da putere, dacă noi refuzăm să o întrebuintăm. Tatăl fiului pierdut şi-a iubit fiul şi în ţara depărtată, tot aşa, cum l-a iubit acasă, dar nu l-a putut binecuvânta acolo. Dumnezeu vrea să ne ajute, păcatul însă taie ajutorul Său.

Apoi păcatul călcării juruinţei **l-a costat pe Samson viziunea sa**. Filistenii l-au luat şi i-au scos ochii. **Când a rupt-o cu Dumnezeu, a rupt-o cu lumina**. Când a mers în păcat, a mers în întunec. E mare adevăr că „Fericiti sunt cei cu inima curată, că ei vor vedea pe Dumnezeu.” Păcatul ne ascunde dragostea lui Dumnezeu. Păcatul înseamnă orbire.

Păcatul **l-a costat libertatea sa**. De acum el e un rob. E întrebuintat la cele mai umile lucrări. Când el a plecat în Gaza, s'a dus din mijlocul poporului său, tocmai să găsească puţină libertate, şi aici a pierdut-o. Această promisiune o face păcatul întotdeauna, dar niciodată nu o aduce la îndeplinire. Păcatul **niciodată** nu poate da liberare. **El înseamnă robie**.

Apoi păcatul i-a mai adus lui Samson, **izolarea de toţi ceilalţi**. Poporul care l-a iubit nu mai era lângă el. Dragostea cu care era înconjurat a sburat şi acum **stătea în mijlocul râsului şi batjocurii celor ce l-au lipsit de putere**. Acelaş lucru se întâmplă cu noi. Când am căzut în braţele păcatului, **ne-am izolat** singuri de poporul răscumpărat al Domnului Isus. Ferice de cei ce stau lângă Dumnezeu. Ferice de cei ce nu discută, nu se tocmesc şi nu primesc în viaţa lor păcatul.

„Dumnezeu ne-a dat un duh de putere, de dragoste şi de chibzuinţă.” II Tim. 1:7.

LIBERTATEA LUI HRISTOS

Notițe din predica fr. Marin Dumitrașcu, ținută la serbarea din Siria în 23 Martie a. c.

„Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.” Ioan 8:36.

Dacă am spune unui om că e un rob, nu ne-ar crede. La fel nu au crezut cei cărora le vorbea Isus. E însă un adevăr că, un om în păcate e **rob, un sclav** al patimei. Și încă din cele mai îndepărtate vremuri ale istoriei, se pot vedea încercări, chiar costisitoare pentru a obține libertatea. În istorie sunt atâtea fapte, din care se poate observa **tendința după libertate**. Dar cu toate acestea omenirea nu a avut adevărata libertate. Căci un om, care nu poate face altcum, decum îi dictează păcatul, e un rob al păcatului. Într-o zi un credincios mergea pe drum, și din față îi venea un om beat. Credinciosul a voit să treacă de partea cealaltă, dar nu a putut scăpa, căci cel beat trecu și el. Ajunși față în față, cel beat scoase din haină o sticlă cu tuică și zise credinciosului: „**N'a și bea de aici**”. Credinciosul neavând încotro, luă sticla în mână și zise: „**Eu pot bea dacă vreau, dar tu trebuie să bei**”. Bețivul, legănându-se, începu să gândească, luă sticla și plecă. Și **a avut dreptate credinciosul**, căci cel datat la beție nu poate să se stăpânească, **el e robul patimei**.

Păcatul în care ne place să trăim, e robia care ne ține sclavi. Și această robie noi nu o observăm. Nici oamenii la cari le-a vorbit Hristos, nu au văzut-o. „**Noi suntem sămânța lui Avram, și n'am fost niciodată robi nimănu; cum zici Tu: „Veți fi slobozi**”. Aceasta se întâmplă și în zilele noastre. Nimeni din cei robiți de păcate nu vrea să recunoască adevărul că, el e un rob al păcatului.

Dar **cine e în păcat, e un rob**. Lucrul acesta îl spune Isus. El spune celor cărora le vorbea că, „**adevărul vă va face liberi**”, și adevărul e chiar El.

Povestea cu vânatoarea maimuțelor demonstrează acest mare adevăr. Se spune că, vânătorii de maimuțe, pentru a le prinde viu, aranjează în copac, pe unde maimuța se cațără, ceva, în care pune lucruri ciudate și atrăgătoare.

Lasă apoi la aceste curse un loc mic, încât să încapă numai mâna maimuței. Aceasta când vine în copac și vede cutia plină cu curiozități, bagă mâna înăuntru, apucă tot ce e acolo și apoi încearcă să o scoată afară. Dar mâna fiind plină, nu mai poate fi scoasă. Și așa, se sbate toată noapte să-și scoată mâna. Dimineața vine vânătorul și o prinde. Nu a fost prinsă biata maimuță în nicio cursă, decât că **și-a umplut mâna** cu tot ce a găsit în cutia vânătorului. Pentru a scăpa nu trebuia să facă nimic decât să lase tot și să-și scoată mâna. Nu face și omul tot așa? Nu înținde și el mâna și apucă tot ce găsește întins de cel rău, care apoi vine și îl ia și-l duce la iad? Ce să facă să scape de această robie? Să lase din mână ce a apucat.

Un pictor care a vrut să illustreze acest adevăr, a făcut un tablou în care arată pe Diavol că ținea pe umăr un capăt de frânghie și fugea cât putea spre iad. Iar la celalalt capăt al frânghiei, departe era un om care ținea cu amândouă mâinile, cât putea, de frânghie, și țipa în gura mare, **să-l scape**, că e târât în iad. Un grup de oameni cari se uitau la bietul om, îi strigă: „**Mă-i omule, dacă vrei să scapi, lasă din mâna frânghia, dă-i drumul și ești scapat**.” Înțelegeți? Omul nu era legat în nimic decât **el ținea** de frânghie și Diavolul **il ducea** la iad. Cam acelaș lucru se întâmplă cu fiecare dintre cei ce apucă cu toată puterea frânghia păcatelor, iar Diavolul cu ea îi trage și aruncă în iad.

Ascultătorule, tu poți fi liber, totul atârnă **de tine**. Vrei să stai și pe mai departe un rob al păcatului, al patimilor, cari cu toată siguranța te vor duce la iad, o poți face. Hristos însă îți oferă libertatea de care să te bucuri.

Adevărata slobozenie e **la El**. Oamenii pot câștiga cu sânge, cu jertfe mari o libertate politică sau economică, nu însă și libertatea sufletească. Pământul întreg e frământat cu sânge, vărsat pentru libertate, oamenii din toate vremurile au încercat să câștige cât mai multă libertate.

Sufletele noastre doresc și ele libertate. Fiecare din noi tindem spre libertate. Și totuși noi suntem robi. Isus vrea să dea tuturor libertatea adevărată. Vrei să fi liber? Isus te poate face.

Priviți în sus!

Așa a grăit Mântuitorul către ucenici în mijlocul celor mai grele și teribile greutăți. Să privească în sus. Aceasta pentru că numai în sus este drumul și ajutorul sigur. Fiecare mântuit, mântuit ales în timpurile noastre, găsește singura salvare la cer. Vai de cei ce privesc în jos, în dreapta sau stânga, că ei și-au pierdut înălțimea și echilibrul creștinesc.

Un tată trecu într-o zi împreună cu fiul său peste o apă, pe o punte îngustă. Copilul se temea că va cădea; tatăl îi spusese: „**Privește drept înainte și vei merge bine dincolo. Dacă vei privi în laturi și în jos, vei cădea cu siguranță în prăpastie și te vor ineca valurile. Copilul ascultă de tatăl și trece cu bine.**”

În timpul de față noi trăim cele mai nesigure vremuri. Să ascultă de Domnul, ca să trecem cu bine la malul vieții vecinice.

de ILIE MARZA

Scântei

Convinge-te prietene că nu ai altă bogăție în lume decât sufletul tău, pe care ești dator să-l indrumezi în viața veșni că.

* * *

Bogăția, gloria omenească, etc., nu sunt decât niște ancore slabe, în cari mulți nădăjdind, și-au pierdut sufletul pentru veci. Singur Domnul Hristos este „**Anchora**” mântuirii noastre.

* * *

Caută a fi curat cu sufletul și cu trupul, pentru ca puterea divină să poată lucra prin tine, astfel vei simți cea mai mare fericire.

* * *

E destul de rău că oamenii nu cunosc pe Dumnezeu, dar e mult mai rău când ei se închină la cea ce nu este Dumnezeu.

Sunt oameni, cari se înșală singuri prin minciunile lor.

* * *

Ferice de omul care a făcut ceva bun în viață. El poate repeta ca Titus: „**Nu mi-am pierdut viața în zadar.**”

* * *

Fiecare dintre noi vedem lumea prin ferestruica părerilor construite de noi. În cazul când această ferestruică este murdară, vom vedea atunci toate lucrurile în afară de noi în felul acesta.

„Isus Hristos S'a dat pe Sine însuși și, ca preț de răscumpărare.” I Tim. 2:6.

STATORNICIA UCENICILOR

„Voi sunteți aceia cari ați rămas neconțenit cu Mine în încercările Mele.” Luca 22. 28.

S'a înserat. Isus, cu ucenicii Săi, s'a retras în camera de sus, stătea în Ierusalim, pentru ca să mănânce Paștele. O, El a așteptat mult clipa aceasta, și acum o ajunsa! Era ultima seară din viața Lui pământească înainte de moarte. Tot ce El făcea, era să rămănas bun. El știa că are să plece. Ucenicii Săi însă n'au putut înțelege nimic dela început. Ei erau tot pământești. Dar Domnul Isus a văzut că trebuia să se despartă de cei pe cari i-a ales și cari L-au urmat mai bine de trei ani. Deaceea, încă înainte de a pleca, El e recunoscător față de ucenicii Săi. El spune cuvintele: „Voi sunteți aceia cari ați rămas neconțenit cu Mine în încercările Mele.” Aici este o mulțumire, o laudă, un omagiu pentru statornicia de până acum a ucenicilor. Să vedem cum a fost această statornicie.

În primul rând, ea a fost o **statornicie neîntreruptă**. Chiar Domnul Isus spune: „ați rămas neconțenit...” Dorul de părinți, de familie, nu i-a făcut să-și ceară un concediu dela Isus. Ei au rămas statornici și în zilele de belșug și în zilele de lipsuri. S'a întâmplat adesea, că ei nu mai aveau nici ce să mănânce. Odată li găsim frecând niște spițe de grâu în mâini și apoi mănâncă hoabele ca să-și poată stămpăra foamea. Oboseala și lipsa de odihnă deasemenea nu i-a putut despărți de El. Ziua mergeau din loc în loc, iar noaptea o petreceau pe unde puteau. Ei știau chiar dela început că Isus nu i-a chemat la o viață confortabilă.

Ei au rămas statornici chiar și atunci, când cuvintele lui Isus se pare că sunt mai grele. Unii L-au părăsit atunci, dar când Isus li întreabă pe ei: „voi nu vreți să vă duceți?” Petru răspunde din partea lor: „Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice”. Ioan 6. 68. Și apoi ei au rămas statornici chiar în încercările Sale. Așa spune El. Probabil că, atunci când a fost disprețuit în orașelul Său și când a fost împroșcat cu pietre, ei stăteau lângă El. Isus știa că, peste puțin timp, ei se vor lepăda

de El, dar le mulțumește pentru că au fost statornici până acum. Da, statornicia lor până aici a fost neîntreruptă. Dar să ne vedem statornicia noastră cum e? Merită ea laudă din partea Domnului Isus? Poate El spune și despre noi că am rămas „neconțenit?”

În al doilea rând, ea a fost o **statornicie cu Isus**. Ei nu au fost statornici numai în niște păreri despre Isus. Au fost alții așa, cari au rămas statornici în părerile lor despre Isus. Un exemplu e Nicodim. El avea convingerea că Isus e „venit dela Dumnezeu” și a rămas în această convingere, dar nu L-a urmat. Ucenicii însă, au rămas statornici în tovarășia cu Isus. Ei L-au urmat zi cu zi. Ei au gustat împreună și dulcele și amarul. Au petrecut cu El, când a fost laudat de popor pentru minunile Sale. Vreo câțiva au fost cu El și L-au văzut în glorie pe muntele schimbării la față. Dar tot ei au fost tovarășii lui Isus și în necazuri. Chiar puțin după ce a spus aceste cuvinte, ei s'au pogorît cu El în Ghetsimani și înfristarea i-a cuprins. Acești ucenici au fost statornici cu Isus până acum nu numai în teorie, ci și în practică. Statornicia aceasta a fost de mult folos lui Isus. El a fost ajutat de ucenicii Săi la marea lucrare pentru care a venit în lumea aceasta. Isus a avut și are și azi nevoie de oameni statornici. El a spus că cine pune mâna pe plug, nu trebuie să se uite înapoi. Cum e statornicia noastră, e pentru Isus sau e cu Isus? Dacă noi trăim cu El în fiecare zi, numai atunci e o adevărată statornicie.

Iar în al treilea rând, **statornicia lor a fost răsplătită**. Odată, după ce a trecut mult timp de când ucenicii erau cu El, Petru li întreabă pe Isus că, ce răsplătită vor avea, la care Isus le răspunde: „Ori și cine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau feciori, sau holde pentru numele Meu, va primi însușit și va moșteni viața veșnică.” Statornicia în tovarășia cu Isus e răsplătită mult, chiar aici lumea aceasta. Bucurii și belșug de binecuvântări îmbracă viețile unor astfel de oameni. O, dar toate acestea sunt trecătoare. Adevărată răsplătită a statorniciei

va fi dincolo în veșnicie. Aceasta înseamnă nespun de mult. Pentru statornicia noastră temporală de aici vom primi o răsplătită care va dăinui în veci de veci. După ce Isus li laudă că au fost statornici, El continuă și le spune: „De aceea vă pregătesc Impărăția...” După statornicia la lucru trebuie să vină și plata, după oboseală trebuie să vină odihna, iar după lipsuri să vină și belșugul. El spune „să mâncați și să beți la masa Mea.” Dar nu numai atât, ci spune „să ședeți pe scaune de domnie...” O, e mare cinste a ședei pe scaune de domnie, chiar în lumea aceasta. Sunt unii, cari au fost pe așa scaune numai câteva zile și totuși sunt mândri de aceasta. A ședei pe scaune de domnie în viața veșnică e cea mai mare cinste pe care o poate primi cineva din partea lui Isus ca răsplătită pentru statornicia neîntreruptă în tovarășie cu Isus.

Dacă am primit chemarea lui Isus și L-am ascultat, să căutăm a rămâne statornici în ascultarea noastră față de El, în tovarășia cu El și în lucrarea noastră pentru El. Să avem o statornicie neîntreruptă orice ar veni, și atunci la timpul potrivit El ne va răsplăti.

PETRU POPOVICI

APRIIE

de TRAIAN DORZ

Prin văi, pe dealuri, prin poart,

— Privirea s'o desmerde —

Atât de fragedă, sfios,

Răsare iarba verde...

— O, dă-mi, Isuse prea iubit,

Deapururea și mie

Verdețea care terbiu-o dai,

Și dulcea-i gingășie!...

Atât de dulce cântă'n crâng

Mulțime păsărele,

Și cântă Primăvara'n cor

Prin orice pom, cu ele...

— O, Ziditorule slăvit,

Dă-mi glasul lor și mie,

În veci de dragul Tău să cânt

Cântări de bucurie.

Cetiți

și răspândiți

Farul Creștin

„Cine samănă mult, mult va secera, cine samănă puțin, va secera puțin.” II Cor. 9:6.

De vorbă cu tinerii

Tineretul și Biserica

Vizorul bisericii în înțeles firesc depinde de felul cum știe căștiga la Hristos pe tineri. Ea trebuie să-i căștige pentru credință. De atitudinea bisericii depinde dacă tinerii vor rămâne sau nu în sânul ei. Tinerii trebuie ajutați să înțeleagă rostul lor în biserică. Acesta prin iubirea și spirit înțelegător. Tinerii vor fi măne aceia ce sunt bătrâni azi. Dacă ei nu sunt influențați de caracterul celor în vârstă greu se vor putea forma.

Se aduc de multe ori critici tinerilor și observățiuni asupra vieții lor, fără a ține socoteală de împrejurările în care trăiesc. Omul e ajutat să meargă spre bine ori spre rău de împrejurări. Dar cine crează împrejurările bune sau rele pentru tineri, dacă nu bătrâni? Apoi forța și disciplina aspră, fără învățătura Evangheliei nu e mai folositoare pentru tineri decât biciul pentru cal. Cei cari folosesc aceasta metodă se aseamănă cu omul, care bate calul, dar ovăș nu-i dă.

Educație religioasă adăcă, rugăciune, iubirea și exemplul sunt mijloacele adevărate pentru a pregăti tineretul pentru viitorul bisericii.

Tinerii sunt idealști. În sufletul lor, clocotesc gânduri creatoare. Ei vor să facă ceva. Deci, energia și idealismul lor, biserică trebuie să-l îndrumeze pentru lucrul împărăției lui Dumnezeu. Fiecare predicator se caute a face din tinerii bisericii sale mădulare vii și lucrătoare. Să le arate pe Isus ca model de viață. Să le arate că El are nevoie de ei. Că lucrul lor pentru Hristos e bine primit. Creștinismul e o mișcare a tinerilor. Isus a fost un tânăr și ucenicii Lui la fel. El știe cât de scumpă e energia unui tânăr. Biserica trebuie să-o pretuiască. Numai atunci când elemente tinere primesc pe Isus ca Mântuitor, biserică înflorește și va avea un viitor frumos.

Numai când tinerii urmează idealul lui Hristos, vor birui păcatul și vor ridica viața socială la înălțimea ei adevărată. Deci biserică trebuie să înțeleagă că misiunea ei este să schimbe lumea spre bine. Aceasta însă, va putea-o face numai mântuirea tineretului.

Tineretul trebuie să se simtă mai bine ca în orice alt loc în biserică. Acolo ei pot avea bucurie, acolo se pot dezvolta, acolo pot începe să activeze. Ei trebuie să fie podoaba bisericii, și biserică să fie podoaba vieții lor. În jurul tinerilor sunt zeci, sute și mii de ispite, cari de cari mai atrăgătoare, și la un moment dat ele pot să-i atragă, să-i robească și un tânăr ajuns aici e un pierdut.

Tinere, grijeste de viitorul tău! Păcatul dă târcoale să te prindă în cursa lui. Cel mai bun loc de adăpost e Biserica lui Hristos.

de IOAN RUSU

Capitularea firei omenești

(Urmare din pag. 1-a)

mare de pe pământ să o lași pe oameni!

El are încredere să ne numim copii ai Lui. Știe că atunci când firea noastră pământească a capitulat, nu vom țără în noroi acest nume de onoare. „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce creă, li s'a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.” (Ioan 1:12). „Căci voi nu mai sunteți robi, ci fii...” Asta mai înseamnă că am scăpat de ceace acoperă asemănarea noastră cu Dumnezeu, și prin înlăturarea ei am ajuns din nou așa ca El.

Are apoi încredere să ne facă moștenitorii Săi. Cerul a fost dăruit celor ce cred și acceptă pe Domnul Isus. Numele acestora în elipsa întoarcerii a fost scris în cer, locul lor a fost pregătit de Isus, ca ei să petreacă veșnicia întreagă cu El și cu toți sfinții. După ce omul păcătos a venit și a acceptat ca Domn pe Isus, e introdus în familia mare și nenumărată a credincioșilor.

Și omul a cărei fire omenească a capitulat e un om umilit. Priviți la marele contrast între Saul, elevul lui Gameilel și între Anania, bătrânul credincios creștin. Saul, avea o cultură aleasă, bine cunoscut în tot poporul, Anania, un om mai de rând, pierdut în Damasc pe o străduță în cine știe ce căsuță. Și cu toate acestea, Saul după acceptarea voii lui Dumnezeu a primit să meargă și să capete sfatul și învățătura lui Anania. Era aceasta o umilire a sa? Sigur că da. Și iată-l pe Saul un om din cei mai umiliți.

Prin umilință aruncăm depe noi juțul mândriei. Nu vă mirați. Mândria e un jug, o patimă ca toate celelalte. Cine a fost prins în lanțul mândriei, e un rob, un sclav. Pentru a ne îmbrăca în haina umilinții, trebuie să desbrăcăm mândria.

Numai un om umilit e gata să primească ceva dela altul. Și tocmai învățătura dela altul îi trebuia lui Saul. Fără umilință, niciodată tratele Anania nu ar fi

putut sta de vorbă și a-i arăta pe Isus și învățătura Lui, celui care avea să devină apostolul neamurilor. Umilit însă, Saul sorbea cuvânt după cuvânt din cele ce vorbea Anania. Ferice de omul care e gata să primească învățătura Domnului dela oricine. A. P.

DE LA UNIUNE

Suntem informați, că unele persoane străine de confesiunea creștină baptilistă umbă prin bisericile noastre ducând la eroare pe frați și reușind chiar să facă predici și conferinți cu subiecte religioase, dar contrare doctrinei noastre. Facem atenți indeosebi pe conducătorii de biserică și pe lucrători să nu primească și să nu permită să predice în bisericile noastre persoane care nu pot dovedi că acele, sunt baptilști și cu recomandată dela biserică de unde vine prin care să se constate că sunt membrii sănătoși în credință. Cei ce nu vor ține seama de cele de mai sus, vor fi direct răspunzători de răul ce s'ar putea produce.

* * *

Aducem la cunoștința frățietății că, în curând le vom pune la dispoziție noua carte de cântări trebuincioasă la serviciile bisericilor. Cartea va purta denumirea „Cântările Evangheliei” și va avea un număr de cca 800 cântări. Cartea va fi bine lucrată și va avea aceleaș cântări din actuala carte „Cântările Sionului”. Unele mici schimbări care s'au adus textului unor cântări nu va fi decât spre bine și bucuria fraților. Cu privire la prețul cărții și condițiile de desfacere, vom da în curând lămuririle necesare.

Caseria

Multumim fraților, bisericilor și comunităților, cari au binevoit să ne trimită contribuția lor benevolă. (Incasări dela 1—15 Martie 1941).

Bis. baptil. din Senșa Alba lei 370, bis. baptil. Biniș lei 100, bis. baptil. Boerestii lei 220, bis. baptil. Sudriș lei 60, bis. baptil. Clorțea lei 91, bis. baptil. Rusova Veche lei 221, bis. baptil. Hovarna Dorohoi lei 120, bis. baptil. Naidăș Caruș lei 100, Tocuș Nicolae Suplacul de Tinca lei 432, bis. baptil. Croena Arad lei 300, bis. baptil. Valea Mare Severin lei 92.

Caseria mistunilor

Sava Nicolae Iași lei 300, Soc. Fem. Pescac lei 520, bis. baptil. Stoborești lei 115. (Dest nație specială).

Casier: Prof. Teodor Dârlea, str. T. Speranția 152, Alea B. Nr. 10, București Nr. 4.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Dela noi

Frații din comuna Verneș, jud. Caraș au făcut la 16 Martie 1941, o misiune în comuna Iersig, jud. Caraș, unde au ținut în biserica baptistă o frumoasă serbare. Programul a fost condus de fr. Jacob Lighezan. Au mai predicat din cuvântul Domnului fr. Petru Mămuț, Orbec Aurel și Iuliu Sferococi. Au luat parte la acest program frumos împodobit cu poezii, soluri, duete, etc. și frații din Berzova, Dubos, și Barbosu.

Fr. Mircea Tudor, predicatorul cercului Valea Bistrei, a ținut la 16 Martie a. c. în biserica din Glimboea, jud. Severin căsătoria religioasă a fr. Ioanei Coarță cu sora Floare Mueșă. A cântat muzica din loc și corul din Obreja.

În ziua de 16 Martie a. c. a avut loc în biserica Susanu, jud. Arad, ordinară fr. Ștefan Bun, ca lucrător al cercului Dezna, ajutor al fr. Ioan Boria. Serviciul de ordinară a fost îndeplinit de fr. T. Emilian, Cristea, Ioan Băle, V. Vancei și T. Pavel.

Fr. Nicolae Baban și Fl. Simionescu au ținut înmormântarea fr. Iorgu Popa din Pua-Petri, jud. Ialomița.

În biserica baptistă din Pua-Petri, jud. Ialomița, s'a produs o trezire cu ocazia vizitei fr. Fl. Simionescu, care a stat între dânsii două zile.

După o lungă suferință a trecut la cele veșnice fr. Gh. Păpescu de 20 ani din Moldova-Nouă. Serviciul de înmormântare a fost ținut de fr. Ilie Craioveanu și C. Arcan. A cântat corul din loc, condus de fr. N. Arcan.

Fr. Ioan Truța, ajutat de fr. Simion Ciocă, a ținut în biserica Sânicolaul Mare, jud. Timiș, cununia religioasă a fr. Grucin Nicolae cu sora Florica Voichita și a fr. Ilie Voichita cu sora Vetica Ardelean. A cântat corul din loc.

Ordinare la Șiria

Duminică, 23 Martie 1941, a avut loc în biserica din Șiria ordinară fr. Petrică N. Popa ca păstor al acestei biserici și a fr. Ioan Botaș ca diacon al bisericii.

Înainte de oficierea actului de ordinară, frații au ținut câte o scurtă biografie a vieții lor, în care au arătat întoarcerea lor la Domnul și chemarea lor în lucrul Împărăției lui Dumnezeu. A urmat apoi examinarea publică a fraților de o comisie formată de frații Marin Dumitrașcu,

secretarul Uniunii, Ioan Rusu, predicatorul bisericii din Lupeni, Alexa Popovici, predicatorul bisericii din Arad și Gh. Olteanu predicatorul bisericii din Seles.

După examinarea doctrinară a urmat într-o pioasă și simțită atmosferă punerea mâinilor. S'a vorbit apoi de frații din comisie despre „Datoriile bisericii față de predicator”, despre „Datoriile predicatorului față de biserica” și despre „Datoriile predicatorului față de el însuși”. Din partea bisericii a urmat activitatea binecuvântată noilor ordinați fr. V. Vancea.

La solemnitatea ordinării a cântat corul și orchestra din biserica Arad-Betel și corul din loc.

După masă a urmat o frumoasă și bogată serbare, condusă de fr. Petrică N. Popa. Au participat frații din comuna din jur.

Dela alții

În ziua de 11 Ian. a. c. a fost înmormântarea soriei Rachelă Picone de 43 ani din comuna Nicolinci Banat—Jugoslavia. Serviciul a fost ținut de fr. Petre Turturea, Ion Croda din Straja și Rafă din Vladimiroc.

Școlle duminicale din America au un obicei foarte frumos și bun, de a întreține corespondență cu câte o Școală duminicală din alt continent. Astfel între o Școală duminicală din America și una de exemplu din Africa sau Australia intervin scrisori foarte frumoase și inspiratoare. Multe din aceste scrisori produc multă binecuvântare.

Pe întreg pământul trăiesc două miliarde, două sute cincizeci milioane de oameni. Dintre aceștia sunt creștini șase sute opt milioane, iar restul de un miliard, șase sute patruzeci și două milioane sunt păgâni. „Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia...”

În America sunt șasezeci și trei milioane opt sute patruzeci și opt mii de oameni, cari mărturisesc pe Hristos ca Mântuitorul lor, și sunt împărțiți în mai multe confesiuni. Restul sunt oameni materialști, ateți, necredincioși, etc.

Studentii din Universitatea Baylor — America, au făcut următoarea lucrare misionară. Cei 214 studenți au călătorit 815 mii, au ținut 11.881 predici, au ținut 5723 servicii divine, au făcut 23.812 vizite familiare, au împărțit 50.778 tractate, au stat de vorbă și au făcut evanghelizare personală la 11.775 indivizi. Depe urma lucrului lor s'au întors la Dumnezeu 3823 suflete, dintre cari 2473 s'au și botezat.

Ei au luat parte la 14 servicii de ordinară de predicatori și la 45 ordnări de diaconi, au organizat 49 Școli duminicale și 19 societăți ale femeilor.

Femeile baptiste din America aleg pentru fiecare an o cântare, pe care toate o cântă mai mult ca pe orice altă cântare. Pentru anul 1941, ele au ales o cântare foarte frumoasă, care începe cu cuvintele: „Isus mântuește, Isus mântuește...”

În fiecare dimineață

1.) „Astfel, în toate diminețile, fiecare strângea cât îi trebuia pentru hrană, și când venea căldura soarelui, se topea.” Ex. 16, 21.

2.) „Ei aveau să stea în fiecare dimineață și în fiecare seară, ca să laude și să mărească pe Domnul”. I Cron. 23, 30.

3.) „Bunătățile Domnului... se înose în fiecare dimineață”. Plâng. 3, 23.

4.) „Aduceți-vă jertfele în fiecare dimineață”. Amos 4, 4.

5.) Domnul este fără prihană în mijlocul ei. El nu face nici o nelegiuire; în fiecare dimineață El își scoate la lumină judecățile, fără să înceteze vreodată”. Tef. 3, 5.

6.) „Aaron va arde pe el tămâie miroitoare; va arde tămâie în fiecare dimineață, când va pregăti candelile”. Ex. 30, 7.

7.) „Chiar și după ce se începuse lucrarea, tot se mai aduceau lui Moise în fiecare dimineață, daruri de bună voie”. Ex. 36, 3.

8.) În fiecare zi vei aduce Domnului ca ardere de tot un miel de un an, fără cusur; pe acesta îl vei aduce în fiecare dimineață.” Ezech. 46, 13.

9.) „Fii ajutorul nostru în fiecare dimineață și izbăvirea noastră la vreme de nevoie!” Is. 33, 2.

10.) „Căci în fiecare zi sunt lovit, și în toate diminețile sunt pedepsit.” Ps. 73, 14.

11.) „Ce este omul... să-l cercetezi în toate diminețile, și să-l încerci în toate cîmpurile?” Iov. 7, 18.

12.) „Satură ne în fiecare dimineață de bunătațea Ta, și toată viața noastră ne vom bucura și ne vom veseli”. Ps. 90, 14.

Tineretul din biserica baptistă Arad—Betel a avut în seara de 30 Martie a. c. un frumos program cu subiectul bucuria întoarcerii unui suflet. A cântat corul și orchestra din loc.

„Eu sunt adevărata viață și Tatăl Meu este vierul.” Ioan 15:1.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Temelia clădirilor înalte

Un vizitator întrebă în timp ce vizita una din cele mai înalte clădiri din New-York, pe inginerul constructor, să-i spună secretul că, aceste clădiri cu toate că sunt atât de înalte, totuși stau. „Secretul lor e temelia” — îi răspunse inginerul. Se spune că, cu cât sunt mai înalte, cu atât temelia e mai adâncă. Și numai așa pot rezista.

Ce adevăr bun și pentru viețile noastre. Nu e rău oricât de sus ne-am urea, însă, să căutăm să avem o temelie adâncă și tare. Ea e siguranța că nu vom cădea. Viața ta creștină are temelie?

Influența vieții sfinte

Un tânăr creștin, după ce își luă licența, fu chemat ca profesor la o școală secundară în Japonia. Condițiile pentru a putea fi profesor, erau multe, dar printre ele era și angajamentul că în tot timpul cât va fi profesor, nu va propaga învățătura creștină a lui Isus Hristos. Cu toate că e foarte grea, această condiție unuia creștin, totuși tânărul credincios a acceptat-o.

Și în adevăr, în tot timpul cât a fost profesor acolo, nu a spus nimănuia despre învățătura creștină. (Acolo religia de seamă era o religie păgână, care adoră soarele). Cu toate însă că, nu a spus nimănuia despre Isus, la câțiva ani se afla, un grup destul de mare de studenți creștini. Lucrul acesta a stârnit cercetarea faptului, să se vadă dacă profesorul nu s'a ținut de angajament. La întrebările puse, toți studenții au mărturisit că profesorul nu li-a spus niciun cuvânt, dar influența vieții lui, i-a cucerit și i-a făcut credincioși.

Da religia creștină trăită în viață, e o forță creatoare, vie, cu influență și cu putere. Trăiești tu o astfel de viață?

Nu se poate

Se spune că soția unui credincios, și ea tot o credincioasă, dar numai de nume, a murit. Cu toate că nu au trăit un trai prea fericit în viața lor, totuși, soțul o deplângea. Intr-o zi, în timp ce plângea, vine în vizită un vecin. Acesta pentru a-l mângâia îi spune: „Lasă dragă, nu mai plânge, soția dumitale e acum în cer.” Auzînd acestea, creștinul îi răspunde: „O sârmană de sfinți din cer, dacă au apucat ei pe mâna soției mele.”

Nu, în cer nu pot intra cei răi. Dacă ar fi primii, ar schimba toată atmosfera fericită a cerului. Tu poți intra în cer? Prezența ta acolo nu ar produce ceva rău?

În cer ori în iad?

O doamnă ce făcea parte dintr'un grup care vizita o mină de cărbuni, în timp ce se cobora cu un furnicular, în adâncul pământului, întrebă pe cel ce era acolo: „Domnule, dacă s'ar rupe sârma pe care suntem atârnați, unde am ajunge?” „O” — îi răspunse acesta, „ori în cer, ori în iad. Asta depinde de faptul dacă aveți sau nu mântuirea.” Dacă tu suflete ar trebui să pleci din lumea aceasta acum, unde ai ajunge? În cer sau în iad?

Viață de sfânt

Printre mulții oameni ajunși în viața lor prin ajutorul lui Isus oameni sfinți, își are locul și Loyola. Acesta înainte de a se pocăi, a fost un cavaler, coborât dintr'o familie nobilă spaniolă. În viața el a trăit un trai atât de curat, în cât la moartea lui, oamenii se opreau în stradă, în peștele publice, și își spuneau unii altora: „Sfântul a murit.” Prin traiul lui a răspândit o foarte mare influență, mai ales în cei ce trăiau în jurul lui. Întoarcerea la Dumnezeu a acestui om, își are o foarte frumoasă istorie. Se spune că, la asediul Pampelunei la care a luat parte, a fost zdrobit la o picior de o ghiulea de tun. Rana nefiindu-i bine îngrijită, a stat mai multă vreme în cumpăna morții. În timpul lungii sale convalescențe, după ce citi și reciti toate cărțile de cavalerie răătăitoare, îi căzu în mână, din întâmplare, o carte, Viața a Sfinților, unde află toate biruințele câștigate de cei credincioși, nu asupra altora, ci asupra lor înșiși. De acolo află și de răsplățile mari pe cari le primește cei credincioși, răsplăți cari întreceau pe cele pe cari le primea el ca și cavaler. Această carte a avut o mare putere asupra sa și a făcut o puternică impresie gândurilor sale. S'a dus atunci, și-și atârna spada de cavaler pe unul din stâlpii bisericii Notre-Dame de Montserrat. S'a hotărât și a urmat pilda sfinților a căror carte o citise. Și viața lui a fost o binecuvântare.

Obârșie modestă

William Carey, unul din cei mari misionari ai Evangheliei, a predicat într-o zi la o mare întrunire. Predica a fost o mărturisire a marilor binecuvântări primite pe câmpul misiunii. Lucrurile pe cari le-a povestit, au fost atât de mari încât au produs admirație în cei ce ascultau. Printre cei ce ascultau erau și câțiva dușmani ai lui Carey. În timpul predicii, unul din aceștia întrebă pe altul, dacă e adevărat că William Carey a fost un cismar. „Nu e adevărat că am fost cismar, domnule”, îi răspunse Carey, care-l auzise. „Eu am fost un cârpaci”, adăugă el.

Dușmanii credeau că prin asta îi coborî, influența și admirația. Dar nu poate arăta mai bine valoarea om ca starea dela care a plecat și starea la care a ajuns. Cine a plecat dela cârpițul ghetelor și a ajuns unul din cei mai mari misionari, predicatori, noscători de limbi străine, dovedește aceasta de câtă stăruință a depus pentru progres ai făcut tu în viața ta?

Nu interesează trecutul

Un condamnat la 10 ani închisorie grea, după ce a ispășit pedeapsa, a mit adevărta că, a fost eliberat din închisoare, a plecat să-și caute serviciu în viață. În căutarea lui, la un atelier de reparat automobilele. Acolo spuse patronului povestea vieții lui, cum a fost condamnat și a făcut 10 ani temniță grea, că acum are nevoie de un serviciu, să-și poată câștiga pâinea de toate zilele. Patronul, care avea nevoie de lucrători, îi spuse: „Pe mine nu mă interesează trecutul d-tale, poți să vii nu numai temniță, ci și din iad, acumai vii să lucrezi”. Omul a fost angajat, și mai târziu a spus că aceste vorbe ale patronului au fost cele mai potrivite vorbe pentru starea lui.

Celălaltul dragă, pe Domnul Isus nu interesează trecutul tău. Ești păcătos totuși te primește în viața Lui. Și sângele Lui te spală de orice păcat.

Depozitul de literatură aduce la cunoștință că, pentru cartea „Pâine din cer” se va acorda aici înainte un rabat de 30%. Cartea costă 30 lei. S'a hotărât să acorde acest rabat pentru orice comandă dela 10 bucăți.

Deasemenea ca niciodată până acum, s'a luat hotărârea a se acorda de aici înainte tuturor celor care vor comanda cărți dela una mie lei sau mai puțin, un rabat de 25%, celor ce vor comanda cărți dela una mie lei sau mai puțin, numai, când s'a făcut comandă dela 10 bucăți de cărți de orice fel. Acum pentru a se putea primi acest rabat, se acordă și aceluiași comandă cărți de mai multe bucăți, dar a căror valoare trece dela una mie lei.

Cine dorește o carte bună și ieftină să o comande dela **POZITUL DE LITERATURĂ** din Arad, str. Lae Barna Nr. 4.

Comandați pentru Școlile duminicale, și tineret CALĂUZA, 8 lei bucata.